

16.	P	Hilarij, mučenec	Otoče	17.30	†† Julko in Milana Stegnar
17.	T	Jedrt, devica <i>VABLJENI!</i>	Kamna Gorica	17.30 18.00	po namenu ustanovna seja za ŽPS in GS
18.	S	Ciril Jeruzalemski			maše v fari ne bo
19.	Č	JOŽEF, mož Device Marije	Dobrava	17.30	†† Ukove
20.	P	Klavdija, muč.			maše v fari ne bo
21.	S	Nikolaj, kmet <i>VABLJENI!</i>	Dobrava Šk.Loka	17.00 20.00	†† Marijo Skok in Marijo in Jožeta Šolar ŠKOFJELOŠKI PASIJON
22.	N	TIHA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	†† Golidovčeve VOLITVE V DRŽAVNI ZBOR
23.	P	Rebeka, red.	Otoče	17.30	po namenu
24.	T	Katarina, red.	Kamna Gorica	17.30	†† Stanislavo Kapus, dar Slivnik in Rupar
25.	S	GOSPODOVO OZNANJENJE	Kamna Gorica	17.30	†† Micko in Marka Arh
26.	Č	Lara, mučenka	Dobrava	17.30	po namenu
27.	P	Rupert, škof	Kamna Gorica	17.00 17.30	križev pot po namenu
28.	S	Bojan, knez	Dobrava	17.00	†† Emilijo in Pavla Žibert blagoslov oljk, branje pasijona
29.	N	CVETNA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	† Dušana Betona, blagoslov oljk, branje pasijona
IZBRANI V ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET: Andrej Potočnik, Alja Šolar iz Otoč, Andreja Hrovat, Ivanka Petrovič, Jana Štular, Zdenka Debelak z Dobrave in Timotej Toman, Bernarda Bajželj, Tončka Mulej, Jelka Podobnik, Matevž Kavčič in Eva Pogačnik iz Kamne Gorice. IZBRANI V GOSPODARSKI SVET: Andrej Potočnik in Matej Pogačnik iz Otoč, Jože Šlibar in Jože Šolar z Dobrave ter Gabrijel Koselj, Rafko Bertancelj, Metod Pogačnik in Marjan Mohorič iz Kamne Gorice. Hvala vsem, ki ste poslanstvo svetovalcev v župniji sprejeli. Na ustanovno sejo v župnišče v Kamno Gorico vas izbrane vabim 17. 3. ob 18h. 22. marca 2026 vas vabim, da se udeležite VOLITEV V DRŽAVNI ZBOR.					
Priporočam se za MAŠNE NAMENE.					

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.

El. naslov: marko.avsenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 6. (od 15. 3. do 29. 3. 2026)

ZAČETEK URESNIČEVANJA SINODALNE POTI

S posredovanjem sklepnega dokumenta XVI. zborovanja škofov v mesecu oktobru 2024 vsem cerkvam je sinoda o sinodalnosti vstopila v svoje tretjo fazo, ki pomeni začetek uresničevanja zastavljenih ciljev. Papež Frančišek jo je z odobritvijo poti spremljanja in presoje uradno najavil 11. marca 2025. Trajala naj bi tri leta, predlagalo pa jo je generalno tajništvo sinode. Glede omenjene etape poti je Frančišek želel, da »bi bila deležna posebne pozornosti, ker je sinodalnost treba vedno bolj razumeti in jo uresničevati kot bistveno dimenzijo vsakdanjega življenja krajevnih cerkva in vesoljne Cerkve«. Isto poudarja tudi generalni tajnik sinode kardinal Mario Grech v pismu, ki ga je nekaj dni kasneje poslal vsem škofom in eparhom in prek njih vsemu Božjemu ljudstvu.

Kardinal Grech je v govoru vatikanskim medijem pojasnil, da smisel poti »ni v nalaganju dodatnega dela pri odgovorih na zahteve, ki prihajajo od zunaj ali od zgoraj, ampak v pomoči cerkvam pri življenju na sinodalen način: Cerkve naj bi bile resnično Božje, v njih naj bi bil del Božjega ljudstva, ki je zaupan škofu, zares občestvo med seboj povezanih oseb, ki uresničujejo evangelij tam, kjer so«. V ta proces so vključene škofije in eparhije, škofovske konference in hierarhične strukture vzhodnih cerkva, poleg tega pa moramo omeniti še ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja, laična združenja, cerkvena gibanja in nove skupnosti, ki so navzoče povsod. Zaključni dokument škofovske sinode spada k rednemu učenju Petrovega naslednika in ga je kot takšnega treba sprejeti prek procesov razločevanja in odločitev, ki pa potrebujejo svoj čas...

Generalni tajnik sinode je v svojem pismu nakazal čas in korake udejanjanja za sledeče triletnje in za naslednji dokument poslal pomembnejše podrobnosti, ki se nanašajo na metodologijo in primerne oblike. Od junija 2025 do decembra 2026 je predvidena pot uresničevanja v krajevnih cerkvah in v prvem delu leta 2027 sledi vzpostavitev teles za ocenjevanje dela v škofijah in eparhijah. V drugem delu leta 2027 sledi vzpostavitev teles za ocenjevanje v narodnih in mednarodnih škofovskih konferencah, v vzhodnih hierarhičnih strukturah in drugih cerkvenih skupnostih, v prvem delu leta 2028 pa je v načrtu sestava celinskih zborov ocenjevanja. V mesecu juniju bo izšlo delavno gradivo, oktobra 2028 pa bo v Vatikanu potekalo zborovanje na ravni vesoljne Cerkve, ki bo dalo priložnost za zbiranje sadox sinodalne poti. Ta program je potrdil papež Frančišek. Ko je novi papež postal Leon XIV., mu je kmalu po njegovi izvolitvi generalno tajništvo sinode v pismu sporočilo: »Sedaj, ko se sinodalna pot nadaljuje pod vodstvom vaše svetosti, z zaupanjem pričakujemo vaše nasvete.«. Papež je v svojem 1. nagovoru rekel: »Hočemo biti sinodalna Cerkev, ki potuje.«

p. Henri Didon: RAZMIŠLJANJA ZA POSTNI ČAS 2

V Jezusovih besedah, ki jih je izrekal v templju, se je kazala moč. Veliki duhovniki in pismouki, ki so slišali te besede, so zaradi njih iskali načina, kako bi ga pokončali. Bali so se namreč, ker je vse ljudstvo strmelo nad njegovim naukom. Jezus, med velikimi duhovniki komaj poznan, brez uradne veljave, z bičem v roki razganja prodajalce in kupce iz templja in nihče se mu ne upre, niti množica, niti tempeljski veljaki, niti tempeljska straža... Ne vidijo ga kot policaja, ampak se je prednje postavil kot prerok, reformator, Mesija... K njim ni pristopal le kot božji odposlanec, ampak kot Gospod, ki ima bivališče Jahveja za svoje: to je prebivališče Njegovega Očeta. On ima pravico izgnati vse, ki ta tempelj onečaščajo.

Nekateri so mu gotovo ploskali in še ploskajo Jezusovi sveti jezi. Do njega so mnogi gojili simpatijo, saj odločnost človeka, ki se vzdigne proti zlorabam, vedno ugaja ljudski duši.

Varuhi templja pa so se po tem velikem presenečenju obrnili k Jezusu z ogorčenim vprašanjem: »S kakšno pravico smeš to delati?« Jezus pa jim odgovori na skrivnosten način: »Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil.« Očividec tega prizora evangelist Janez pristavlja, da je tu Gospod Jezus govoril o svojem Telesu kot o pravem Templju, v katerem prebiva Bog..., ki pa ga morajo (ker je taka Očetova volja) Judje v resnici razdejeti in on od mrtvih obuditi. Judje seveda niso razumeli Jezusovega odgovora, zato so kričali: »Šestinštirideset let se je zidal ta tempelj in ti ga boš v treh dneh postavil?« ...

Ta prizor je med ljudmi zelo odmeval. Potrebno se je bilo odločiti za Jezusa ali proti njemu. Jezusov skrivnostni stavek, ki ga je izrekal ob tej priliki, bo služil za njegovo obsodbo. Njegovi nasprotniki ga bodo razlagali tako, da bo opravičeval njihovo stališče, da si Jezus zaradi teh besed po Mojzesovi postavi zasluži smrt. Bodo pa Jezusu kljub temu dovolili, da bo v Jeruzalemu še naprej bival, govoril in tam še naprej delal čudeže. Tako ga bodo lažje opazovali. Nekateri ga bodo poskušali postavljati za Mesijo in temu primerno poskušali oblikovati javno mnenje, seveda v varnostni razdalji do njega, da se jim ne bi bilo potrebno osebno spreobrniti... Jezus sam pa se jim ni zaupal, ker je vse poznal in ker ni potreboval, da bi mu kdo pričeval o človeku: sam je namreč vedel, kaj je v človeku (Jn 2, 24-25). Jeruzalem mu je vzbujal nezaupanje kljub veliki ljubezni, ki jo je imel do njega.

S svojimi besedami pa je Jezus nekatere vendar vznemiril tudi v globini. Med njimi je bil tudi vpliven farizej Nikodem, član Velikega sveta. Po Talmudu (osrednjem besedilu rabinskega judovstva) je bilo njegovo pravo ime Bonaj.. Bil je duhovnik in je opravljal javno službo. Nadzoroval je vode in studence, še sploh v času velikih praznikov, ko je bil Jeruzalem poln tujcev. Prišteval se je k eni izmed treh najbogatejših rodbin stolice in je dočakal kasnejše Titovo obleganje Jeruzalema, morda tudi njegovo razrušenje (ko je bil podrt tudi Jeruzalemski tempelj). Ko je proti Jezusovim učencem v Jeruzalemu začelo divjati preganjanje, mu je bilo imetje zaseženo in je njegova rodbina obubožala. Jezusov nauk, pojasnjevan s čudeži, je Nikodema zagrabil od znotraj. Zato je k Jezusu prišel ponoči (podnevi si ni upal), da bi se ob njem poučil. Čeprav v strahu, je vendar iskal luč...

Nikodem Jezusu najprej prizna dostojanstvo preroka: »Vemo, da si prišel od Boga kot učitelj, kajti nihče ne more delati teh znamenj, ki jih ti delaš, če ni Bog z njim.« Jezus, ki je videl v globino te neodločne duše, mu je odgovoril naravnost na vprašanje, ki ga

je, kot mnogo drugih farizejev, vznemirjalo: »Resnično, resnično, povem ti: **Če se kdo ne rodi od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva.**«

Ta beseda je Nikodema presunila. V njej se je skrival ves Jezusov nauk o njegovem duhovnem kraljestvu in o njegovi mesijanski službi. Dotaknila se je vseh njegovih predsodkov. Bil je eden tistih, ki je bil prepričan, da se morajo za večnost preroditi le pogani in grešniki, ne pa sinovi Abrahama – to je. sinovi čistega rodu in neoporečnega življenja, ki naj bi bili vredni nebeškega kraljestva že zaradi svoje krvi, vernosti in same izvoljenosti od Boga. Zato mu odgovori na povsem materialističen način: »Kako se more človek roditi, če je star? Mar more drugič iti v telo svoje matere in se roditi?«

Jezus mu odgovori: »Resnično, resnično povem ti: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso, in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sem ti rekel: Morate se roditi od zgoraj. Veter veje, koder hoče, njegov glas slišiš, pa ne veš, od kod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha.« Krstna voda, ki jo je dal Janez Krstnik (največji izmed prerokov), šele pripravlja prerojenje, Jezus pa bo (po Janezovih besedah) krščeval z Duhom. Samo izliv Svetega Duha, obljubljenega mesijanskim časom, more prerojenje izpolniti. Sklicevanje na rod, na kri, na meso, nič ne koristi, saj je med mesom in duhom prepad. Duh se more razodeti nad mesom, meso pa, samo po sebi, se ne more vzdigniti do duha. Zato mora biti vsak, ki bi rad vstopil v kraljestvo Duha, rojen od Duha... In od kod prihaja veter in kam gre, ne veš, prav tako ne veš, od kod prihaja Duh in niti ne, kam gre. On je neprediren kakor Bog, iz katerega izhaja, kakor Bog, h kateremu se vrača (**lepa razlaga skrivnosti Svete Trojice**).

Nikodem ostrmi, poskuša razumeti, zato vpraša: »Kako se more to zgoditi?« Jezus pa mu reče: »Ti si učitelj v Izraelu, pa tega ne veš? Resnično, resnično, povem ti: Govorimo o tem, kar vemo, in pričujemo o tem, kar smo videli, toda našega pričevanja ne sprejemate. Če ne verujete, kar sem vam govoril o zemeljskih stvareh, kako boste verovali, če vam bom govoril o nebeških? Nihče ni šel v nebesa, razen tistega, ki je prišel iz nebes, Sina človekovega. In kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi vsak, ki veruje vanj, imel večno življenje. Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor veruje vanj, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. **Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil.** Kdor veruje vanj, se mu ne sodi, kdor pa ne veruje, je že obsojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina. Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj vzljubili temno kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna. Kdor namreč dela hudo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi pokazala njegova dela. Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči; tako se razkrije, da so njegova dela narejena v Bogu.«

Jezus od svojega sogovornika zahteva poslušnost, kakor so jo zahtevali starozavezni preroki. Njim se pridruži, skupaj z njimi pričuje o božjih delih; vendar njihovega pričevanja ne sprejemajo. Če pa bi začel Jezus Nikodemu razlagati o nebeških stvareh...? Nikodem umolkne in se prepusti milosti Jezusovih besed... V njih prepoznamo **prvo pisano razodetje Jezusovega nauka**. Kasneje se bo pridružil Jožefu iz Arimateje, ko bosta pokopavala Jezusovo telo. Luč Jezusovega vstajenja bo končno razkrila vso resnico.